

apoi s'a înturnat în Iași, ocupându-se cu specialitatea sa până la 1805, când bolnăvindu-se greu părăsi, după consultul doctorilor, patria spre a'și schimba clima. El călători la Viena, unde urmă cursul matematicelor nalte și pictura, cu puțină înterumpere, până la 1809. De aci plecă la Roma, unde se aplică la studiul limbei italiene și a arhiologiei, publicând acolo mai multe compunerī în limba italiană, între care și *sonetul*, inserat în jurnalul oficial: *Il Campodoglio* No. 154, în urma căruia Academia din Roma 'lă primi ca membru estra-ordinar sub numele *d'Alviro*. La 1812, pe când Napoleon I, întreprinse marea sa expedițiune contra Rusiei, Asachi înturnându-se în țeră află Domn pe Scarlat Calimachi, înconjurat de tóte părțile de fanarioți care cuprinsese tóte funcțiunile statului, afară de acelea de inginerī hotarnici, unde pe lângă cunoscința locurilor se cerea și aceea de limba română și descifrarea documentelor vechi de moși, ceea ce nu puteau Grecii. La 1813 prin multă stăruință isbuti el a se înființa în Iași o scólă de inginerie, la care fu numit profesor de sciințele teoretico-practice ale artei ingineriei. Spre acest scop, cu tótă